

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till vissa ändringar av skogsbeskattningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I inkomstskattelagen och lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst föreslås ändringar som gäller temporära skattefriheter inom skogsbeskattningen. Dessutom föreslås ändringar av bestämmelserna om skogsavdrag i inkomstskattelagen och sådana ändringar av lagen om beskattning av näringsverksamhet och inkomstskattelagen för gårdsbruk som de ändrade bestämmelserna i inkomstskattelagen förutsätter.

Det föreslås att inkomstskattelagen ska ändras temporärt så att beskattningen av inkomst av virkesförsäljning lindras för fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfällda skogar. Den partiella skattefriheten ska tillämpas i fråga om virkesköp som har ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2010. Av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på köp som har ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 ska den skattepliktiga kapitalinkomsten utgöra 50 procent av den köpesumma som erhålls under tiden den 1 april 2008—31 december 2010. Av den del av priset som erhålls under tiden den 1 januari—31 december 2011 ska 75 procent vara skattepliktig kapitalinkomst. Av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på köp som har ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 och där inkomsten har erhållits före utgången av 2011 ska 75 procent utgöra skattepliktig kapitalinkomst.

Det föreslås dessutom att inkomstskattelagen ska kompletteras med en temporär bestämmelse med stöd av vilken de inkomster som fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfällda skogar erhåller vid försäljning av förstagallringsvirke ska vara skattefria inkomster. Skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallrings-

virke ska tillämpas på köp som har ingåtts under tiden den 1 april—31 augusti 2008 och där den avtalsenliga inkomsten av virkesförsäljning har erhållits senast den 31 december 2009.

Det föreslås att tillämpningsområdet för skogsavdrag ska utvidgas och att avdragets belopp ska höjas. Skogsägare ska kunna göra skogsavdraget på skattepliktig kapitalinkomst av skogsbruk från en fastighet som skogsägaren har förvärvat mot vederlag den 1 januari 1993 eller därefter. Beloppet av avdraget ska uppgå till högst 60 procent av kapitalinkomsten av skogsbruk på ett år och högst 60 procent av det sammanräknade beloppet av anskaffningsutgifterna för de skogar som berättigar till skogsavdraget. Dessutom föreslås bli bestämt om hur det skogsavdrag som använts ska beaktas i samband med överlåtelse av skogsfastigheter och hur skogsavdraget ska behandlas i samband med överföring av en skogsfastighet till en annan förvärvskälla.

Kommissions förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ska tillämpas på den partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning, på skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke och på skogsavdraget.

De föreslagna ändringarna kommer att tillämpas också vid beskattningen av begränsat skattskyldiga.

De temporära lagändringarna ska tillämpas retroaktivt från och med den 1 april 2008. Bestämmelserna om skogsavdrag tillämpas första gången vid beskattningen för 2008.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING	4
1 Nuläge	4
1.1 Lagstiftning	4
1.2 Bedömning av nuläget	5
2 Föreslagna ändringar	5
2.1 Temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning	6
2.2 Temporär skattefrihet för försäljning av förstagallringsvirke	9
2.3 Skyldighet att anmäla och lämna uppgifter i samband med den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning och skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke	10
2.4 Förskottsuppbörd	10
2.5 Begränsat skattskyldigas inkomst av virkesförsäljning	11
2.6 Skogsavdrag	11
3 Europeiska gemenskapernas reglering av statligt stöd	14
3.1 Regleringen av statligt stöd i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	14
3.2 Statligt stöd som beviljas genom skattesystemet	14
3.3 Bedömning av skogsbeskattningsåtgärderna ur perspektivet för statligt stöd	15
3.4 Regleringen av statligt stöd när det gäller stöd av mindre betydelse, de minimis-stöd	15
3.5 Möjligheten att godkänna den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning, skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke och skogsavdraget som de minimis-grundade stöd	16
3.6 Förhållandet mellan statligt stöd som beviljas som de minimis-grundat stöd och stöd som beviljas enligt lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk	18
4 Propositionens konsekvenser	18
4.1 Ekonomiska konsekvenser av den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning och den temporära skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke	18
4.2 Ekonomiska konsekvenser av skogsavdraget	20
4.3 Ekonomiska konsekvenser av införandet av regleringen av stöd av mindre betydelse	20
5 Beredningen av propositionen	20
6 Samband med andra propositioner	21
7 Närmare föreskrifter	21
8 Ikraftträdande	21
LAGFÖRSLAGET	22
om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen	22
om temporär ändring av 7 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	25
om ändring av 51 a § i lagen om beskattning av näringsverksamhet	26
om ändring av 6 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk	27

BILAGA	28
PARALLELTEXTER	28
om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen.....	28
om ändring av lagen om beskattning av näringsverksamhet	32
om ändring av inkomstskattelagen för gårdsbruk.....	33
BILAGA	35
FÖRORDNINGSUTKAST	35
om temporär ändring av 15 § i förordningen om förskottsuppbörd	35

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning

Skattepliktig kapitalinkomst av skogsbruk är enligt 43 § 1 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) inkomsten av den första överlåtelsen mot vederlag av rätten att avverka stamvirke i den skattskyldiges skog (rotförsäljning) samt kapitalinkomstandelen vid leveransförsäljning av trävaror, såsom stockar, stolpar, massaved och brännved, som ska tillverkas eller har tillverkats av stamvirke och flis. Såsom kapitalinkomstandelen av inkomst som förvärvats genom leveransförsäljning anses försäljningsinkomsten med avdrag för värdet av leveransarbetet. Kapitalinkomst av skogsbruk är även annan skogsbruksinkomst än inkomst av stamvirke, såsom inkomst av överlåtelse av avverkningsrester, stubbar, andra skogsbränslen, barrträdskvistar till dekorationer, vägkäppar, julgranar eller motsvarande.

I 55 § i inkomstskattelagen finns bestämmelser om skogsavdrag. Fysiska personer, dödsbon och av dem bildade beskattningssammanslutningar samt samfällda förmåner har rätt att före de naturliga avdragen inom skogsbruket göra skogsavdrag från den kapitalinkomst av skogsbruk som de förvärvat från en fastighet som ska anses som en gårdsbruksenhet.

Enligt övergångsbestämmelsen i 140 § 4 mom., som hänför sig till ikraftträdandet av inkomstskattelagen den 1 januari 1993, beviljas skogsavdrag från sådan kapitalinkomst av skogsbruk som härrör från skog som har förvärvats mot vederlag efter det att inkomstskattelagen trätt i kraft. Skogsavdrag kan därmed göras på virkesförsäljning från en skogsfastighet som har förvärvats mot vederlag efter den nämnda tidpunkten.

Skogsavdraget utgör högst 40 procent av den kapitalinkomst av skogsbruk som den skattskyldige under skatteåret har förvärvat från skog som berättigar till skogsavdrag. Den skattskyldige har rätt att under sin ägar-tid göra skogsavdrag för högst 50 procent av anskaffningsutgiften för skogen.

Som anskaffningsutgift för skogen anses skogens andel av anskaffningsutgiften för fastigheten. Om äganderätten till fastigheten överläts vidare vederlagsfritt, har den skattskyldige samma rätt att göra skogsavdrag som den föregående ägaren skulle ha haft.

Skogsavdrag görs på yrkande av den skattskyldige, och skogsägaren ska i samband med yrkandet lägga fram utredning om förutsättningarna för det. Skogsavdraget under ett skatteår ska uppgå till minst 1 500 euro.

Vid uträkning av överlåtelsevinsten för skog gäller enligt 47 § 2 mom. i inkomstskattelagen att från anskaffningsutgiften ska dras av beloppet av skogsavdrag som har gjorts med stöd av 55 §. Vid överlåtelse av skog handlar det om överlåtelse av hela skogsfastigheten till skillnad från virkesförsäljning, som i sin tur innebär virkesförsäljning från skog över lag, antingen som leverans- eller rotförsäljning.

I 56 § i inkomstskattelagen bestäms om andra avdrag från kapitalinkomst av skogsbruk. Avdragsgilla utgifter från kapitalinkomst av skogsbruk är med stöd av lagrummet bl.a. löneutgifter med bikostnader för dem som arbetat i skogsbruket samt egna och familjemedlemmarnas obligatoriska premier för pensions-, olycksfalls- och grupplivförsäkringar i anslutning till idkandet av skogsbruk. Avdragsgilla är också utgifter för skogsförnyelse och skogskultur, anskaffningsutgifter för byggande och underhåll av skogsvägar, utgifter för skogsdikning, anskaffnings- och driftsutgifter för maskiner och anläggningar för skogsbruket och anskaffningsutgifter för byggnader för skogsbruket. Avdragsgilla är dessutom skogsvårdsavgifter, skogsförsäkringspremier och skogsskyddsutgifter samt skogsvårdsföreningars och skogscentralers förrättningsavgifter liksom utgifter för planering, konsultation, undersökningar och utvecklingsarbete som hänför sig till skogsbruk.

I 111 § i inkomstskattelagen finns bestämmelser utgiftsreservering för skogsbruk. Enligt lagrummet behöver inte fysiska personer, dödsbon och av sådana bildade beskattningssammanslutningar samt samfällda förmåner såsom inkomst under skatteåret räkna en del

av den kapitalinkomst av skogsbruk som de fått från en fastighet som ska betraktas såsom en gårdsbruksenhet och använda den för att täcka utgifterna för förvärvande av kapitalinkomsten av skogsbruket. Någon utgiftsreservering beviljas dock inte om skogen hänförs sig till näringsverksamhet. Utgiftsreserveringens maximibelopp är 15 procent av kapitalinkomsten av skogsbruket efter att skogsavdraget har gjorts.

1.2 Bedömning av nuläget

Skogsindustrin är av stor betydelse för samhällsekonomin i Finland. Branschen står för en tredjedel av Finlands nettoexportinkomster och sysselsätter direkt och indirekt sammanlagt ca 200 000 personer. Branschen har mer än 250 produktionsanläggningar i olika delar av landet och en mångsidig produktionsstruktur. Landskapsvis står skogsindustrin för i genomsnitt ca 10 procent av omsättningen i näringslivet, som mest för mer än en tredjedel.

Bland annat de virkesexporttullar som Ryssland aviserat och till en del redan infört har medfört betydande förändringar i verksamhetsmiljön för skogsindustrin i Finland. Enligt vissa beräkningar kommer införandet av exporttullarna till den aviserade nivån att medföra att virkesimporten från Ryssland i praktiken upphör helt och hållet 2009. Enligt statistiska uppgifter har skogsindustrins råvarubehov de senaste åren rört sig kring 70 miljoner kubikmeter per år. Av det virke som den inhemska skogsindustrin använder kommer ca 10—15 miljoner kubikmeter importvirke att falla bort, varav en liten del kan ersättas genom import från andra länder. Utan extra insatser som påverkar verksamheten på virkesmarknaden kommer hela marknadsläget att skärpas, inte bara i fråga om tillägsbehovet av råvirke, vilket i väsentlig grad kan försämra hela skogsindustrins lönsamhet och leda till att kapaciteten sänks mer än vad som prognostiserats.

En anpassning av skogsindustrins produktionskapacitet till en 10—15 miljoner kubikmeter lägre virkesanvändningsnivå kommer att ha avsevärda sysselsättnings- och regionpolitiska samt samhällsekonomiska konsekvenser. Om virkesimporten från Ryssland

upphör utan att några kompensande åtgärder vidtas, kommer produktionen inom skogsindustrin, enligt vissa beräkningar, att krympa med ca 20 procent och, multiplikatoreffekterna medräknade, närmare 25 000 arbetsplatser att gå förlorade inom hela samhällsekonomin. Bruttonationalprodukten beräknas då minska med ca 1,5 procent.

Den arbetsgrupp som tillsatts av statsrådets kansli för att förbättra verksamhetsbetingelserna inom skogsindustrin och skogssektorn föreslog i sin lägesrapport (SRK021:00/2007) av den 15 februari 2008 att man bör överväga möjligheten att införa noggrant inriktade skattelättnader för i första hand virkeshandel och skogsvårdsåtgärder. Enligt arbetsgruppens förslag kan det handla om temporär skattefrihet som gäller inkomster av försäljning av förstagallringsvirke. Dessutom fattade statsrådet den 27 mars 2008 ett principbeslut om godkännande av Nationella skogsprogrammet 2015. I programmet konstateras att skattefrihet som gäller första gallringar bl.a. skulle sporra till att utöka avverkningarna och vårda skogarna. I programmet föreslås därför likaså skattefrihet för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke.

2 Föreslagna ändringar

I syfte att förbättra tillgången på virke föreslås bestämmelser om temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning och temporär skattefrihet för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke och ändringar av bestämmelserna om skogsavdrag. Avsikten är att den skattefrihet som gäller inkomst av försäljning av förstagallringsvirke också ska främja god skogsvård. Reformen av skogsavdraget syftar dessutom till att sporra skogsägarna till att utöka sina skogstillgångar så att större skogshemman främjas och ägarskapet koncentreras till ägare som idkar aktivt skogsbruk.

De åtgärder som föreslås i denna proposition kommer att utgöra en förmån som principiellt uppfyller kriterierna för statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Ett sådant statligt stöd anses endast i undantagsfall vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse, nedan de minimis-förordningen, ska tillämpas på de stöd som beviljas via beskattningen och som avses i denna proposition. För att stödet ska kunna godkännas förutsätts då att de stöd som stödmottagaren erhåller i enlighet med de minimis-förordningen inte sammanlagt överstiger 200 000 euro under skatteåret och de två föregående åren. Med anledning av de särskilda bestämmelser om statligt stöd som gäller lantbruksidkare får det totala beloppet av stöd som beviljats lantbruksidkare på de minimis-grunder inte överstiga 192 500 euro under skatteåret och de två föregående åren. Som beloppet av statligt stöd ska anses det belopp som utan stödåtgärder skulle ha fastställts som skattebelopp, och skillnaden i fråga om den faktiska fastställda skatten.

2.1 Temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning

Tillämpningsområde

Det föreslås att en ny 43 b § temporärt ska fogas till inkomstskattelagen. I den nya paragrafen bestäms om temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning. Fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfälliga skogar ska vara berättigade till skattefriheten.

Den partiella skattefriheten ska tillämpas i fråga om virkesköp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2010. Av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 ska den skattepliktiga kapitalinkomsten utgöra 50 procent av den köpesumma som erhålls under tiden den 1 april 2008—31 december 2010. Av den del av priset som erhålls under tiden den 1 januari—31 december 2011 ska 75 procent vara skattepliktig kapitalinkomst.

Av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 och där inkomsten har erhållits senast före utgången

av 2011 ska 75 procent utgöra skattepliktig kapitalinkomst.

Den föreslagna partiella skattefriheten ska omfatta inkomster av virkesförsäljning vid rot-, leverans- och kontantförsäljning. Med rotförsäljningar avses avtal om överlåtelse av avverkningsrätt där köparen har hand om virkesdrivningen. Den tidpunkt då köpbrevet undertecknas betraktas som tidpunkten för köpet när det är fråga om rotförsäljning. Med kontantförsäljning avses avtal om färdiga virkespartier där säljaren till köparen överlåter ett virkesparti som säljaren själv har tagit ut. Vid kontantförsäljning är tidpunkten för köpet den tidpunkt då virkespartiet överlåts till köparen och en överlåtelsehandling upprättas. Med leveransförsäljning avses avtal om virkesleverans där skogsägaren har hand om virkesdrivningen. Också för dessa affärer gäller att den tidpunkt då köpbrevet undertecknas betraktas som tidpunkten för köpet.

I vissa situationer upprättas inte alltid något separat köpbrev mellan säljaren och köparen. I sådana fall ska tidpunkten för köpet fastställas enligt allmänna avtalsrättsliga principer.

I 28 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) finns bestämmelser om kringgående av skatt. Enligt lagrummet gäller att om ett förhållande eller en åtgärd har givits en rättslig form som inte svarar mot sakens egentliga natur eller syftemål, ska vid beskattningen förfaras som om den riktiga formen hade använts i saken. Eftersom tidpunkten för köpet är ett avgörande villkor för att den föreslagna partiella skattefriheten ska beviljas, kan följden bli att redan ingångna avtal om virkesförsäljning upprättas på nytt och dateras så att de infaller under den period då den partiella skattefriheten ska tillämpas. I sådana situationer kan det anses att åtgärden har vidtagits uteslutande för att nå skattefördelar. Det går därför att ingripa i fallen med stöd av den nämnda bestämmelsen om kringgående av skatt.

I 45 § i inkomstskattelagen bestäms om skatteplikt för överlåtelsevinst. En betydande del av skogsfastigheternas värde utgörs av fastighetens trädbestånd och dess avverkningsvärde. Värdet på skog där trädbeståndet har avverkats är vanligen inte speciellt bety-

dande i förhållande till skog som är mogen för avverkning. Vid överlåtelse av avverkad skog uppkommer det därför ofta överlåtelseförlust. Enligt den nuvarande regleringen ska inkomster av överlåtelse av trädbestånd beskattas som kapitalinkomst av skogsbruk och ska överlåtelse av fastighet beskattas i enlighet med reglerna för överlåtelsevinst. Den partiella skattefrihet som nu föreslås innebär att en del av inkomsterna av virkesförsäljning kommer att bli skattefria. Det innebär att inkomsterna av överlåtelse av skogens värdefullaste ämne är partiellt skattefria samtidigt som överlåtelsen av skog oftast ger upphov till överlåtelseförlust vid beskattningen. Ett sådant slutresultat innebär en form av asymmetri som inte är förenlig med de allmänna beskattningsprinciperna. Till denna del föreslås dock inte några ändringar av bestämmelserna om uträkning av överlåtelsevinst.

Avdragsgillhet för och periodisering av skogsbruksutgifter

Den skattskyldige har rätt att från kapitalinkomst av skogsbruk dra av utgifterna för inkomstens förvärvande och bibehållande. Enligt 31 § 4 mom. i inkomstskattelagen är dock inte utgifterna för förvärvande av skattefri inkomst avdragbara utgifter vid fastställande av nettoinkomsten.

Vid virkesförsäljning varierar utformningen av olika handelsätt och köpesumman samt utgiftsstrukturerna. Vid rotförsäljning uppkommer det sällan några betydande utgifter för skogsägaren. Vid leveransförsäljning ingår ersättning för skogsägarens kostnader för virkesdrivningen, s.k. leveransstillägg, i den köpesumma som virkesköparen betalar. På så vis räknas ersättningen för kostnaderna till följd av leveransförsäljningen som kapitalinkomst av skogsbruk för skogsägaren och de faktiska drivningsutgifterna och de övriga utgifterna för leveransförsäljningen dras av på motsvarande sätt som utgifter för inkomstens förvärvande när det gäller kapitalinkomst av skogsbruk. Det innebär att symmetriprincipen iakttas.

För att det ska kunna garanteras att olika handelsformer behandlas neutralt vid beskattningen när det gäller den föreslagna par-

tiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning är det motiverat att utgifterna för förvärvande av inkomst av virkesförsäljning inte ska vara avdragbara vid beskattningen till den del som motsvarar skattefriheten. I annat fall drar den som överlåter virke genom leveransförsäljning nytta av högre, partiellt skattefria inkomster av köpesumman som innehåller leveransstillägg och kan minska det skattebelopp som påförs den skattepliktiga andelen genom att minska samtliga utgifter för inkomsten av virkesförsäljningen. Ett sådant förfarande skulle medföra att rotförsäljning blir skattemässigt ofördelaktigare än leveransförsäljning.

Av de omständigheter som nämns ovan följer att 50 procent av utgifterna för förvärvande av partiellt skattefria inkomster av virkesförsäljning ska vara avdragsgilla när utgifterna hänför sig till inkomster av vilka 50 procent har varit skattepliktiga. När 75 procent av inkomsterna är skattepliktiga gäller på motsvarande sätt att 75 procent av utgifterna för inkomstens förvärvande ska vara avdragsgilla vid beskattningen.

Som utgifter för förvärvande av inkomster av virkesförsäljning kan i princip betraktas i rätt så vid bemärkelse utgifter för anskaffning, odling, vård och uttag av det trädbestånd som sålts. Största delen av utgifterna har dock vanligen redan dragits av vid beskattningen i anslutning till det skattesystem där inkomsterna av virkesförsäljning är skattepliktiga till fullt belopp.

Eftersom det nu handlar om en specialreglering som ska tillämpas under en förhållandevis kort tid, bör inskränkningen av avdragsrätten gälla endast utgifter som direkt föranleds av virkesavverkning och virkesdrivning, såsom löner och arvoden för drivningsarbetet med tillhörande obligatoriska pensionsförsäkringsutgifter och andra motsvarande bikostnader. Utgifter av det nämnda slaget är också utgifter för att göra skogsområdet avverkningsdugligt, såsom utgifter för förhandsröjning och mätning av stämplingsposten. Som partiellt avdragsgilla utgifter ska också anses till virkesförsäljningen relaterade resekostnader mellan den skattskyldiges bostad och skogsområdet.

Andra utgifter för skogsbruket än utgifter för förvärvande av partiellt skattefria in-

komster av virkesförsäljning ska kvarstå som avdragsgilla till fullt belopp, t.ex. skogs-vårdsavgifterna och skogsförsäkringspremierna. Även utgifterna för skogsförnyelse ska betraktas som utgifter av detta slag. Utgifterna för skogsförnyelse ska anses gälla förvärvande av inkomst av nästa virkesgeneration i skogen. Om utgiften hänför sig till helt och hållet skattepliktiga inkomster av virkesförsäljning som erhållits under det förra skatteåret, är även sådana utgifter som uppkommer under det senare skatteåret avdragsgilla till fullt belopp.

Utgifterna för förvärvande av kapitalinkomst av skogsbruket uppkommer av åtgärder som genomförts i anslutning till idkandet av skogsbruk. För att utgifterna ska kunna definieras på ett heltäckande sätt i skattelagstiftningen förutsätts därför att de nämnda åtgärderna i anslutning till idkande av skogsbruk definieras tillräckligt detaljerat. Definitionen skulle dock kunna vara i första hand beskrivande, vilket innebär att den inte skulle vara tillräckligt uttömmande med tanke på praktiska tillämpningssituationer eller ändamålsenlig med tanke på en skattelagstiftning som ska tillämpas temporärt. I sista hand får rättspraxisen avgöra tolkningsfrågorna. I lagen föreslås därför inte någon uttömmande förteckning över utgifter för förvärvande av partiellt skattefria inkomster av virkesförsäljning.

I 113 § i inkomstskattelagen finns en allmän bestämmelse om periodisering av utgifter. I lagrummet sägs att sådana avdrag från den skattskyldiges inkomst som baserar sig på den skattskyldiges utgifter ska, om inte något annat följer av särskilda skäl, göras för det skatteår under vilket betalningen erlades. Denna allmänna regel benämns kassaprinzipen. En utgift som hänför sig till inkomsterna av virkesförsäljning kan ha blivit betald före eller efter realiseringen av inkomsterna av virkesförsäljningen. Om en utgift har betalats före realiseringen, förutsätts för den rena kassaprinzipen att beskattningen för det aktuella skatteåret korrigeras och den utgift som dragits av läggs till inkomsterna.

För att förenkla förfarandet föreslås en bestämmelse om att den icke-avdragsgilla andel av utgiften som redan har dragits av vid beskattningen ska hänföras till de skattepliktiga

inkomsterna för det skatteår då de partiellt skattefria försäljningsintäkterna erhålls.

Avdragsordningen för avdrag från kapitalinkomst av skogsbruk

I 63 § i inkomstskattelagen bestäms om värdet av leveransarbete. Skattepliktig förvärvsinkomst är enligt 1 mom. värdet av det arbete som en skattskyldig eller dennes make, den skattskyldiges hemmavarande barn som före skatteåret fyllt 14 år och en delägare i ett dödsbo eller i en beskattningssammanslutning eller en medlem av hans familj under skatteåret har utfört genom att i samband med leveransförsäljning från gårdsbruksenhets skog eller annan därmed jämförbar försäljning upparbeta eller transportera virke. Värdet av leveransarbetet dras av från inkomsten av leveransförsäljningen, och enligt den nuvarande regleringen ska därefter från den skattepliktiga kapitalinkomsten av skogsbruk dras av skogsavdrag, utgiftsreservering och i 56 § i inkomstskattelagen avsedda övriga avdrag från kapitalinkomst av skogsbruk.

Vid leveransförsäljning ska den partiella skattefriheten räknas ut från kapitalinkomsten av skogsbruk, vilken har beräknats genom att värdet av leveransarbete har dragits av från inkomsten av virkesförsäljning. Från den på detta sätt lindrade kapitalinkomsten av skogsbruk ska liksom för närvarande dras av skogsavdraget, utgiftsreserveringen för skogsbruk och de helt eller partiellt avdragsgilla utgifterna i anslutning till kapitalinkomst av skogsbruk. Eftersom skogsavdraget och utgiftsreserveringen för skogsbruk beräknas utifrån den skattepliktiga kapitalinkomsten av skogsbruk, blir den partiella skattefriheten beaktad också i beloppen av skogsavdraget och utgiftsreserveringen för skogsbruk. För tydlighetens skull föreslås att 55 § 2 mom. och 111 § 1 mom. i inkomstskattelagen preciseras så att det framgår att skogsavdraget och utgiftsreserveringen ska räknas ut på den skattepliktiga kapitalinkomsten av skogsbruk.

Vid leveransförsäljning ska den partiella skattefriheten räknas ut på inkomsterna av virkesförsäljning. Från den på detta sätt beräknade skattepliktiga kapitalinkomsten av

skogsbruk ska, så som redogjorts i det föregående, dras av skogsavdraget, utgiftsreserveringen för skogsbruk och de avdragsgilla utgifterna i anslutning till kapitalinkomst av skogsbruk.

2.2 Temporär skattefrihet för försäljning av förstagallringsvirke

Skattefriheten ska gälla avtal om skogsavverkning och virkesförsäljning som gäller områden för förstagallringsavverkning och som ingåtts under tiden den 1 april–31 augusti 2008 och där den avtalsenliga köpesumman har erhållits före utgången av 2009. Fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfällda skogar ska vara berättigade till skattefriheten. Under punkt 2.1 Temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning redogörs för hur tidpunkten för köpet bestäms.

Den skattskyldige ska få räkna sig skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke till godo i samband med den slutliga beskattningen, om han eller hon yrkar på detta i sin skattedeklaration. Den skattskyldige kan därmed välja om han eller hon yrkar eller inte yrkar på att få tillgodogöra sig skattefriheten för försäljning av förstagallringsvirke. Om den skattskyldige inte lägger fram något anspråk på skattefrihet, ska inkomsterna av virkesförsäljning beskattas som partiellt skattefri inkomst av virkesförsäljning, förutsatt att villkoren för den partiella skattefriheten uppfylls. Den skattskyldige ska framföra sitt yrkande innan beskattningen slutförs.

Förstagallringsavverkning har inte definierats på författningsnivå. Eftersom den föreslagna skattefriheten är bunden uttryckligen till förstagallringsavverkning, förutsätts för regleringen av skattefrihet att förstagallringsavverkning definieras tillräckligt exakt.

I 5 § i skogslagen (1093/1996) finns bestämmelser om beståndsavverkning. Enligt lagrummet kan avverkning utföras på ett sätt som främjar det inom området kvarstående beståndet (*beståndsvårdande avverkning*) eller på ett sätt som förutsätter att återväxt åstadkoms (*förnyelseavverkning*). Enligt lagrummet ska beståndsvårdande avverkning utföras så att ett utvecklingsdugligt och till-

räckligt trädbestånd kvarstår på avverkningsområdet. Som ett område för förstgallringsavverkning har vedertaget betraktats ett skogsområde där trädbeståndets medeldiameter på 1,3 meters höjd ovanför markytan är minst 8 och högst 16 centimeter före avverkningen.

Med förstgallringsavverkning enligt denna proposition avses den första beståndsvårdande avverkningen på skogsområdet. Det handlar då om avverkning som utförs så att det på avverkningsområdet kvarstår ett utvecklingsdugligt och tillräckligt trädbestånd. Den första beståndsvårdande avverkningen innebär också att avverkningen utförs första gången under skogens livscykel, vilket innebär att lagens tillämpningsområde inte omfattar faserna före förstgallringsavverkningen, t.ex. vård och röjning av plantbestånd vilket genererar energived.

Vid förstgallringsavverkning erhålls första gången försäljningsduglig ved, i första hand massaved och eventuellt sporadiskt rundvirke. Det handlar därmed också om den första kommersiella avverkningen på skogsområdet.

I den 43 a § som temporärt föreslås bli fogad till inkomstskattelagen bestäms om temporär skattefrihet för inkomst av försäljning av förstgallringsvirke. Förstagallringsavverkning definieras som avverkning i skog där trädbeståndets medeldiameter före avverkningen på 1,3 meters höjd ovanför markytan är högst 16 centimeter. När det gäller den nedre gränsen avviker det försäljningsdugliga trädbeståndet på områden för förstgallringsavverkning i praktiken nästan inte alls från medeldiametern åtta centimeter. Det behövs därför inte anges någon nedre gräns i definitionen.

Så som anförts ovan följer det av den centrala beskattningsprincipen att utgifter för förvärvande av skattefri inkomst inte är avdragsgilla vid beskattningen. Utgifterna för förvärvande av skattefria inkomster av förstgallring får därmed inte dras av vid beskattningen. Utgifter som hänför sig till förstgallring är t.ex. utgifterna för den förhandsröjning som eventuellt behövs och, i fråga om leveransförsäljning, drivningsutgifterna. Från den skattefria inkomsten av försäljning av förstgallringsvirke ska inte heller dras av

värdet av leveransarbete, skogsavdrag eller utgiftsreservering för skogsbruk. För att förenkla förfarandet föreslås en bestämmelse om att den utgift som dragits av vid en tidigare verkställd beskattning och som till följd av den föreslagna ändringen blir en icke-avdragsgill utgift ska hänföras till de skattepliktiga inkomsterna för det skatteår då de skattefria försäljningsintäkterna av förstagallringsvirke erhålls.

2.3 Skyldighet att anmäla och lämna uppgifter i samband med den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning och skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke

När det gäller partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning ska skogsägaren uppge sina inkomster av virkesförsäljning och specificera de utgifter som hänför sig till de skattepliktiga och skattefria inkomsterna av virkesförsäljning och andelen av inkomsten så som med stöd av beslut om Skattestyrelsens anmälningsskyldighet och anteckningar (1276/2007) närmare bestäms.

Med stöd av 15 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande ska också virkesköpare i fråga om leverans- och rotförsäljning för beskattningen tillstålla Skatteförvaltningen nödvändiga uppgifter om virkessäljarna och försäljningarna. Det föreslås inte några ändringar av förfarandet i fråga om uppgifterna i årsanmälan om inkomsterna av virkesförsäljning 2008. När det gäller uppgifterna i årsanmälan om inkomsterna av virkesförsäljning för skatteåren 2009—2011 kommer Skatteförvaltningen däremot med stöd av 15 § 8 mom. att meddela närmare föreskrifter om beskattningsförfarandet.

Vid virkesförsäljning upprättas ett köpebrev eller någon annan överlåtelsehandling. Av köpebrevet framgår den mängd virke som överläts, de överenskomna enhetspriserna för varje virkesslag och tidpunkten för köpet. Det händer ofta att köpebrevet upprättas på förhand, och av köpebrevet framgår då en uppskattning av mängden virke som ska överlätas. I sådana fall ska virkesköparen efter överlåtelsen av virket ge skogsägaren ett

slutmätningssintyg eller något annat överlåtelsesedokument av vilket den faktiska mängden virke och det slutliga priset framgår. Skogsägaren ska foga köpebrevet och slutmätningssintyget eller något annat överlåtelsesedokument, anmälan om användning av skog och en eventuell skogsplan till sina anteckningar om skogsbruket.

Skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke ska gälla köp som ingåtts under tiden den 1 april—31 augusti 2008 och som gäller överlåtelse av virke från ett område för förstagallringsavverkning. De viktigaste dokumenten i anslutning till affärerna är de ovan nämnda dokumenten och eventuella övriga dokument av vilka tidpunkten för köpet framgår. I Skatteförvaltningens beslut om anmälningsskyldighet och anteckningar kommer det att finnas närmare bestämmelser om framläggande av en tillräcklig utredning för konstaterande av att det finns förutsättningar för skattefriheten.

2.4 Förskottsuppbörd

I lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) bestäms om att förskottsuppbörd verkställs för betalning av de skatter och avgifter som enligt vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande ska betalas till staten, kommunerna, församlingarna och Folkpensjonsanstalten på grundval av den skattepliktiga inkomsten enligt inkomstskattelagen. I 15 § 2 mom. i förordningen om förskottsuppbörd (1124/1996) bestäms om förskottsinnehållningen på inkomster av virkesförsäljning. Enligt bestämmelsen är förskottsinnehållningen 19 procent på inkomster av virkesförsäljning som överstiger 100 euro och på försäkringsersättningar som betalas till minst nämnda belopp för skador på skog. Om beloppet är lägre verkställs ingen förskottsinnehållning. Förskottsinnehållningen på leverans- och kontaktköp som överstiger 100 euro är 13 procent.

Det föreslås att den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning ska beaktas vid förskottsinnehållningen på inkomster av virkesförsäljning. Avsikten är att 15 § 2 mom. i förordningen om förskottsuppbörd ska ändras temporärt så att procentsatsen för förskottsinnehållningen på

inkomster av virkesförsäljning är 10 procent för rotförsäljning och 7 procent för leverans- och kontantförsäljning, om inkomsterna av virkesförsäljningen baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 och köpesumman betalas 2009 eller 2010. År 2011 ska på en betalning av detta slag tillämpas 15 procent för förskottsinnehållning på rotförsäljning och 10 procent för förskottsinnehållning på leverans- och kontantförsäljning. I fråga om inkomster av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 ska förskottsinnehållningen vara 15 procent för rotförsäljning och 10 procent för leverans- och kontantförsäljning, om inkomsterna av virkesförsäljningen erhålls 2010 eller 2011.

Den skattskyldige ska på yrkande få skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke till godo vid den slutliga beskattningen. I övrigt ska inkomsten av försäljning av förstagallringsvirke beskattas som partiellt skattefri inkomst av virkesförsäljning. När det gäller inkomst av försäljning av förstagallringsvirke ska således tillämpas förskottsinnehållning 10 procent för rotförsäljning och 7 procent för leverans- och kontantförsäljning år 2009.

2.5 Begränsat skattskyldigas inkomst av virkesförsäljning

Skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke och den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning ska tillämpas även på begränsat skattskyldiga fysiska personer.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. temporärt ska fogas till 7 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978). Enligt det nya momentet ska källskatt inte uppbäras på en begränsat skattskyldig fysisk persons inkomst av virkesförsäljning, om inkomsten har erhållits av förstagallringsavverkning som uppfyller villkoren enligt 43 a § 1 mom. 1 och 2 punkten i inkomstskattelagen.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. temporärt ska fogas till 7 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst. Enligt det nya momentet ska källskatten utgöra 10 pro-

cent av inkomsten av virkesförsäljning som erhålls på basis av köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 och där priset betalas under tiden den 1 april 2008—31 december 2010. Källskatten ska utgöra 15 procent av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som avses ovan, om inkomsten erhålls under tiden den 1 januari—31 december 2011. På inkomst av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 och där priset betalas under tiden den 1 januari 2010—31 december 2011 ska källskatt uppbäras till 15 procent.

Ändringarna föreslås träda i kraft retroaktivt så att de tillämpas på inkomster av virkesförsäljning där priset har betalats den 1 april 2008 eller därefter, dock senast den 31 december 2011, och där de ovan nämnda villkoren uppfylls. Det innebär i praktiken att en begränsat skattskyldig som under tiden den 1 april 2008 och tidpunkten för lagens ikraftträdande haft lindrigare beskattning av inkomsten av virkesförsäljning ska ansöka om återbetalning av källskatt hos skattemyndigheten, eftersom skatteförvaltningen inte har några uppgifter om köp av det nämnda slaget och skatten därmed inte kan återbetalas på tjänstens vägnar.

2.6 Skogsavdrag

Utvidgning av skogsavdraget

Det föreslås att bestämmelserna om skogsavdrag ändras så att det maximala skogsavdraget på basis av inkomsterna av virkesförsäljning höjs samtidigt som den till anskaffningsutgiften för skogen bundna grunden för fastställande av avdraget breddas. Avdraget höjs så att det årliga skogsavdraget ska få utgöra 60 procent av den skattepliktiga kapitalinkomst av skogsbruk som erhålls under skatteåret. Skogsägarens skogsavdrag för skatteåret och tidigare skogsavdrag ska sammanlagt dock inte få överstiga 60 procent av beloppet av de sammanräknade anskaffningsutgifterna för skog som den skattskyldige äger vid utgången av skatteåret och som berättigar till skogsavdrag. I övrigt kvarstår tillämpningsområdet för skogsavdraget oförändrat. För avdraget förutsätts således allt-

jämt t.ex. att fastigheten har förvärvats mot vederlag den 1 januari 1993 eller därefter.

Det föreslås att ändringen i 55 § 2 mom. ska införas retroaktivt så den nya formen av avdraget ska vara tillåten redan vid beskattningen för 2008.

Genom den föreslagna reformen lösgörs skogsavdraget från beräkningssättet för varje skog och börjar omfattas av ett beräkningssätt som gäller respektive skattskyldig. De skogsområden som den skattskyldige äger och som berättigar till skogsavdrag kommer därmed att behandlas som en enda skog. På grund av det kommer också det maximala skogsavdraget att fastställas för varje skattskyldig, inte för varje skogsområde.

Med beskattningssammanslutningar avses enligt 4 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen konsortier som två eller flera personer har bildat för att bruka eller förvalta en fastighet. I 15 § bestäms om beskattning av beskattningssammanslutningar och deras delägare. Enligt 55 § har bland annat beskattningssammanslutningar som är bildade av fysiska personer och dödsbon rätt att göra skogsavdrag. Avsikten med den reform av skogsavdraget som föreslås i denna proposition och genom vilken det fastighetsvisa avdraget ändras till skogsavdrag för varje skattskyldig, är inte att ändra den ovan nämnda regleringen. Inkomst av skog på basis av egendom som ägs i kvotdelar ska beskattas som inkomst för en separat beräkningssenheter, dvs. en beskattningssammanslutning, så som avses i 15 § i inkomstskattelagen. Enligt högsta förvaltningsdomstolens beslut HFD 2001:54 har en delägare i en beskattningssammanslutning inte rätt att göra skogsavdrag på sin kapitalinkomst av skogsbruk som tilldelats delägaren som andel av beskattningssammanslutningens nettoinkomster. Avsikten är att inte heller den tolkningen ska ändras.

Alla skogsfastigheter som den skattskyldige äger och som berättigar till skogsavdrag ska börja omfattas av avdraget enligt höjningen upp till 60 procent med stöd av det föreslagna 2 mom. i 55 §. Också från anskaffningsutgiften för en sådan skog där det redan utifrån anskaffningsutgiften har gjorts ett skogsavdrag på 50 procent kan avdraget i fortsättningen göras till högst 60 procent. Det

innebär att skogsavdraget höjs med 10 procent också för sådana skogsfastigheter där skogsavdraget enligt den gällande lagen har använts.

Behandling av skogsavdrag vid överlåtelse av fastigheter

Vinsten av egendomsöverlåtelse räknas ut enligt 46 § i inkomstskattelagen så att från överlåtelsepriset dras av det sammanlagda beloppet av den icke-avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendomen och utgiften för vinstens förvärvande. Det belopp som ska dras av utgör för annan skattskyldig än samfund samt öppet bolag och kommanditbolag alltid dock minst 20 procent och, om den egendom som ska överlåtas har varit hos överlåtaren i minst tio års tid, minst 40 procent av överlåtelsepriset. Den sistnämnda principen för uträkning av överlåtelsevinsten går under benämningen antagande om anskaffningsutgift.

Om den skattskyldige överlåter en skogsfastighet på grundval av vilken den skattskyldige har kunnat göra skogsavdrag, omfattas uträkningen av överlåtelsevinsten av specialbestämmelsen i 47 § 2 mom. i inkomstskattelagen. Enligt lagrummet ska vid uträkning av överlåtelsevinsten för skog, från anskaffningsutgiften dras av beloppet av skogsavdrag som har gjorts med stöd av 55 §.

Överlåtelsevinsten för skog räknas ut med stöd av de ovan nämnda bestämmelserna så att anskaffningsutgiften för skog dras av från överlåtelsepriset för skogen, efter det att beloppet av de skogsavdrag som gjorts har dragits av från anskaffningsutgiften. Från överlåtelsepriset ska dessutom dras av utgifterna för vinstens förvärvande. Mekanismen garanterar att anskaffningsutgiften för skog inte dras av två gånger, dvs. först i form av skogsavdrag i samband med virkesförsäljning och på nytt som en del av anskaffningsutgiften när skogen överlåts.

Eftersom det föreslagna skogsavdraget kommer att lösgöras från det fastighetsspecifika granskningsättet och börja omfattas av ett granskningsätt som gäller respektive skattskyldig, är den ändamålsenligaste lösningen för hantering av skogsavdraget i sam-

band med överlåtelse av skogsfastigheter mot vederlag att skogsavdraget läggs till överlåtelsevinsten i samband med att överlåtelsevinsten räknas ut. Till överlåtelsevinsten ska då läggas högst ett belopp som motsvarar 60 procent av anskaffningsutgiften för den skog som överläts. En bestämmelse om detta föreslås i det nya 8 mom. som fogas till 46 § i inkomstskattelagen. Beloppet av skogsavdrag som lagts till överlåtelsevinsten eller använts för att täcka överlåtelseförlusten ska beaktas i det högsta beloppet av skogsavdraget för varje skattskyldig så att det dras av från det belopp av skogsavdrag som respektive skattskyldig redan använt.

Enligt 48 § 1 mom. 3 punkten är vinst som erhållits vid överlåtelse av egendom inte skattepliktig inkomst, om den skattskyldige överlåter fast egendom som hör till lant- eller skogsbruk som han eller hon bedriver, andel i ett öppet bolag eller ett kommanditbolag eller aktier eller andelar i ett bolag, vilka berättigar till en egendomsandel på minst 10 procent i bolaget, och om mottagaren är hans eller hennes barn eller en bröstarvinge till barnet eller hans eller hennes syskon eller halvsyskon, antingen ensam eller tillsammans med sin make eller maka. Dessutom förutsätts att egendomen i sammanlagt över tio år har varit i den skattskyldiges eller i dennes och en sådan persons ägo av vilken han eller hon erhållit den utan vederlag. När det gäller generationsväxlingssituationer föreslås inte några ändringar av bestämmelserna, vilket innebär att överlåtelseerna förblir skattefria även i fortsättningen. Eftersom överlåtelsen är skattefri, ska det skogsavdrag som använts i dessa fall inte läggas till överlåtelsevinsten.

Rätt till skogsavdrag för förvärvare vid vederlagsfritt fäng

Om skog överläts vederlagsfritt, överförs enligt 55 § 3 mom. i inkomstskattelagen den oanvända grunden för skogsavdrag till den nya ägaren. Den nya ägaren fortsätter då med skogsavdraget från det återstående beloppet för den förra ägaren. Det föreslås inte några ändringar av den regleringen. Förvärvaren ska ha samma rätt att göra skogsavdrag som överlåtaren, dvs. det högsta beloppet av skogsavdrag för varje skattskyldig ska till-

lämpas på förvärvaren på samma sätt som det skulle ha tillämpats på överlåtaren. Om en del av de fastigheter som överlåtaren äger och som berättigar till skogsavdrag överläts vederlagsfritt, motsvarar beloppet av den överförda skogsavdragsrätten den proportionella andel som anskaffningsutgiften för den skog som förvärvet gäller utgör av det totala beloppet av de anskaffningsutgifter som ligger till grund för överlåtarens skogsavdrag.

Om det finns fler förvärvare än en, ska den ovan nämnda regleringen tillämpas i proportion till anskaffningsutgifterna för de till skogsavdrag berättigande fastigheter som förvärvaren erhåller.

Överföring av skog från en personlig förvärvskälla till en annan förvärvskälla

En skogsfastighet som använts för skogsbruk och på basis av vilken skogsavdrag har beviljats kan senare överföras till en annan av den skattskyldiges förvärvskällor. Exempelvis överföring från en personlig förvärvskälla till en förvärvskälla som beskattas enligt lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) föreligger i en situation där skogsägaren har köpt skogsfastigheten efter 1993, avverkar trädbeståndet på den och börjar hyra ut fritidsbostäder på fastigheten, vilket betraktas som näringsverksamhet. På motsvarande sätt överförs en skogsfastighet till en förvärvskälla som beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) t.ex. när skogsfastigheten efter avverkning röjs och tas i bruk för odling.

Det föreslås att 51 a § 2 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ska ändras så att såsom anskaffningsutgift för skog som den skattskyldige överför från en förvärvskälla till näringsverksamhetens förvärvskälla ska betraktas anskaffningsutgiften för skogen eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris. På motsvarande sätt föreslås att 6 § 1 mom. 12 punkten i inkomstskattelagen för gårdsbruk ska ändras så att såsom anskaffningsutgift för skog som den skattskyldige överför från en förvärvskälla till jordbrukets förvärvskälla ska betraktas anskaffningsut-

giften för skogen eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris.

3 Europeiska gemenskapernas reglering av statligt stöd

3.1 Regleringen av statligt stöd i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Enligt artikel 87.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Enligt den vedertagna definitionen karaktäriseras statligt stöd av att stödet beviljas av offentliga medel, stödet är selektivt, stödet påverkar handeln och stödet påverkar konkurrensen. När dessa fyra kriterier uppfylls kan stödet betraktas som statligt stöd som avses i EG-fördraget. Enligt artikel 88.3 i EG-fördraget ska kommissionen underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. En åtgärd får inte genomföras förrän kommissionen har meddelat sitt beslut.

Regleringen av statligt stöd tillämpas på företag som omfattas av Europeiska gemenskapens konkurrenslagstiftning. Enligt Europeiska gemenskapernas domstols vedertagna tolkningspraxis avses med begreppet företag varje enhet som utövar en ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga ställning och oavsett hur den finansieras. Ekonomisk verksamhet är enligt domstolen all verksamhet där varor eller tjänster bjuds ut på en viss marknad.

Den 8 februari 2008 fattade kommissionen beslut nr K(2008) 460 i ärendet Statligt stöd nr N 130a/2007, stöd till skogsbruket. Ärendet gällde de stödprogram enligt lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk som Finska staten hade underrättat kommissionen om i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget. I beslutet ansåg kommissionen att enskilda skogsägare kan uppfylla kriterierna på företag som avses i regleringen av statligt

stöd. Eftersom kommissionen ansåg att också de övriga kriterierna på statligt stöd uppfylldes, skulle åtgärderna betraktas som stöd på vilka artikel 87.1 är tillämplig.

3.2 Statligt stöd som beviljas genom skattesystemet

Kommissionen har gett ut ett stort antal meddelanden och riktlinjer för tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. Den 10 december 1998 gav kommissionen ett meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (98/C384/03). I meddelandet preciserar kommissionen i fråga om statligt stöd som kanaliseras via beskattningen kriterierna för statligt stöd som följer:

— Åtgärden måste ge mottagarna en fördel som minskar de kostnader som normalt belastar deras budget.

— Skattefördelen måste beviljas av staten eller med hjälp av statligt stöd.

— Åtgärden måste påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Detta kriterium förutsätter att stödmottagaren utövar en ekonomisk verksamhet, oavsett vilken rättslig ställning denna verksamhet har och oavsett hur den finansieras. Det har ansetts att villkoret uppfylls, om det stödmottagande företaget bedriver en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna.

— Åtgärden måste vara specifik eller selektiv i det att den gynnar vissa företag eller viss produktion och den selektiva karaktären är inte motiverad av det allmänna skattesystemets art eller funktioner.

När det bedöms om kriterierna för statligt stöd uppfylls i fråga om en skattemässig åtgärd gäller det viktigaste kriteriet stödets selektiva karaktär. Det granskas då huruvida åtgärden är ett undantag från tillämpningen av det allmänna skattesystemet. Enligt kommissionens meddelande utgör skattemässiga åtgärder som är öppna för alla ekonomiska aktörer som är verksamma inom en medlemsstats territorium i princip allmänna åtgärder. De måste då vara öppna för alla företag på grundval av en princip om lika tillgång. Om en skattemässig åtgärd anses vara specifik eller selektiv i den meningen att den

främjar vissa företag eller viss produktion, utgör den, enligt en nuvarande fast besluts- och rättspraxis, statligt stöd.

Enligt kommissionens meddelande ska kriterierna på effekter på handeln och konkurrensen bedömas tillsammans. I meddelandet konstateras att en åtgärd påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om det stödmottagande företaget bedriver en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna. Redan det faktum att stödet förstärker detta företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag inom ramen för handeln inom gemenskapen gör att det kan antas att handeln påverkas. I rättslitteraturen har utifrån beslutspraxisen vid Europeiska gemenskapens domstol framförts ett synsätt enligt vilket den avgörande faktorn med tanke på stödets befintliga snedvridande effekt på konkurrensen förefaller ha varit själva beviljandet av stöd som medför endast en viss förmån, vilket innebär att det antagligen ganska lätt kan anses att det finns en effekt som snedvrider eller hotar snedvrیدا konkurrensen, om stödåtgärden beviljats selektivt.

3.3 Bedömning av skogsbeskattningsåtgärderna ur perspektivet för statligt stöd

Enligt det ovan nämnda beslut nr K(2008) 460 i ärendet Statligt stöd nr N 130a/2007 som kommissionen meddelade den 8 februari 2008 och som gällde stöd till skogsbruket ska skogsägare betraktas som företag som avses i regleringen av statligt stöd. Skattefriheterna för dem som idkar skogsbruk bör i princip betraktas som skattemässiga åtgärder som är speciella eller selektiva på grund av att de gynnar vissa företag eller viss produktion och därmed utgör ett undantag från det allmänt tillämpliga skattesystemet.

Skogsavdraget minskar beloppet av den skattskyldiges skattepliktiga kapitalinkomst av skogsbruk. För konstaterande av om skogsavdraget är statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget måste man granska huruvida skogsavdraget utgör ett undantag från det allmänt tillämpliga skattesystemet. Enligt det allmänna skattesystemet har den skattskyldige rätt att dra av anskaffningsutgifterna

för de nyttigheter som använts för inkomstförvärvet, antingen som årliga avskrivningar eller i samband med beskattningen av överlåtelsevinst som anskaffningspris som dras av från överlåtelsepriset samt som utgifter som utgör ett tillägg till överlåtelsen. Skogsavdraget innebär i själva verket en mera omfattande möjlighet att dra av anskaffningsutgifterna än vad som kan anses vara förenlig med de allmänna principerna för skattesystemet. Denna aspekt stärks av att det reviderade skogsavdraget innebär att skogsavdraget lös-görs från beräkningen av skogsavdrag för varje gårdsbruksenhet och blir avdrag som specifikt gäller varje skattskyldig. Skogsavdraget kan då antagligen betraktas som en skattemässig åtgärd som är speciell eller selektiv i den meningen att den gynnar vissa företag eller viss produktion och därmed utgör ett undantag från det allmänt tillämpliga skattesystemet.

3.4 Regleringen av statligt stöd när det gäller stöd av mindre betydelse, de minimis-stöd

Enligt Europeiska gemenskapernas kommissions förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse anses stödåtgärder som underskrider det stödbelopp som fastställts i förordningen och som annars uppfyller villkoren enligt förordningen inte uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och därför inte omfattas av anmälningsförfarandet enligt artikel 88.3 i fördraget.

För att stödåtgärderna inte ska anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 på ett sådant sätt att de inte ska omfattas av anmälningsförfarandet enligt artikel 88.3, ska stödåtgärderna uppfylla de villkor som fastställts i förordningen.

Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag får inte överstiga 200 000 euro under en period om tre beskattningsår. Den period som granskningen gäller bestäms på basis av de beskattningsår som tillämpas i den berörda medlemsstaten. Om det högsta beloppet överskrider, kan förordningen inte tillämpas ens på den andel av stödet som inte överskrider stödtaket.

Det stödtak som avses i förordningen ska uttryckas i form av ett kontantbidrag. Enligt förordningen ska alla siffror som används avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag, ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent. Med bruttobidragsekvivalent avses det totala stödbeloppet diskonterat till tidpunkten för beviljandet. Förordningen ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning, dvs. genomsynligt stöd.

Enligt förordningen ska de minimis-stöd inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Med stödnivå avses det maximala stödbeloppet i förhållande till de godkända kostnaderna.

I de minimis-förordningen förutsätts att medlemsstaterna ska ordna kontroll av stödbeloppet. Bestämmelser om detta finns i artikel 3. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag de minimis-stöd, ska medlemsstaten skriftligen informera företaget om det planerade stödbeloppet, uttryckt som bruttobidragsekvivalent, och om stödets karaktär av de minimis-stöd. Medlemsstaten ska uttryckligen hänvisa till förordningen med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i Europeiska unionens officiella tidning. Om de minimis-stöd ges till olika företag enligt en viss stödordning och företagen beviljas olika stödbelopp, kan medlemsstaten, enligt förordningen, fullgöra denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i förordningen har nåtts. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat de minimis-stöd som företaget fått under de två föregående

beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.

Enligt förordningen ska medlemsstaten bevilja det nya de minimis-stödet först efter att ha kontrollerat att stödet inte medför att det totala belopp som företaget erhåller i de minimis-stöd under det innevarande beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren i den medlemsstaten överskrider det stödtak som fastställs i förordningen.

Till skillnad från det föregående ska på primärproducenter inom jordbruket tillämpas Europeiska gemenskapernas kommissions förordning (EG) nr 1535/2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter. Totalbeloppet av i förordningen avsedda de minimis-stöd som stödmottagaren erhåller får inte överstiga 7 500 euro under en period på tre beskattningsår. Enligt praxisen för beslut av Europeiska gemenskapernas domstol betraktas inte skogsbruksprodukter som jordbruksprodukter enligt artikel 32 i EG-fördraget. I fråga om inkomster av skogsbruk kan den allmänna de minimis-förordningen därmed tillämpas på skogsägare som också idkar jordbruk. Kommissionen har befast denna tolkning i sitt brev D/52891 till de finländska myndigheterna, daterat den 22 juli 2008. Kommissionen preciserar dock tillämpningen av de nämnda de minimis-förordningarna till att gälla stödmottagare som bedriver både jordbruk och annan kommersiell verksamhet som omfattas av regleringen av statligt stöd så att för de nämnda stödmottagarna får de totala beloppen av stöd som beviljats på de minimis-grunder dock inte överskrida stödtaket 200 000 euro under en period på tre beskattningsår.

3.5 Möjligheten att godkänna den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning, skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke och skogsavdraget som de minimis-grundade stöd

Det kontrollförfarande som beskrivs i artikel 3.1 i de minimis-förordningen lämpar sig dåligt för statligt stöd som beviljas via be-

skattningen. Kontrollförfarandet kan i praktiken genomföras så att den skattskyldige i sin skattedeclaration eller på något annat sätt uppger de de minimis-grundade stöd som denne erhållit under skatteåret och de två föregående skatteåren. Förfarandet baserar sig till centrala delar på tanken att stödmottagaren själv ska hålla reda på sina stöd, om de är de minimis-grundade och det sammanlagda beloppet av stöden.

Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över de minimis-stöd som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, ska kontrollförfarandet enligt artikel 3.2 inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en treårsperiod. Införandet av ett register av detta slag gör det möjligt att införa åtgärderna enligt denna proposition om de minimis-grundade så att de kontrollskyldigheter som avses i förordningen kan fullgöras. Avsikten är att man vid arbets- och näringsministeriet ska börja utreda möjligheterna att införa ett centralt register över de minimis-stöd.

Det sistnämnda kontrollförfarandet gör det möjligt för Skatteförvaltningen att underrätta den myndighet som ansvarar för det nämnda registret om de stödbelopp som inbegriper i denna proposition avsedda partiellt skattefria inkomster av virkesförsäljning, inkomster av försäljning av förstagallringsvirke och skogsavdrag. Förfarandet baserar sig således i princip inte på stödmottagarens anmälningskyldighet så som kontrollförfarandet enligt artikel 3.1 i förordningen.

Avsikten är att det ska utfärdas särskilda bestämmelser om de förfaranden, bl.a. kontroll- och anmälningsförfaranden, som förutsätts för de minimis-grundade statliga stödåtgärder som beviljas via beskattningen och som avses i denna proposition.

I den treåriga granskningsperiod som förutsätts i minimis-förordningen beaktas de beskattningsår som företaget använder för beskattningsändamål i den berörda medlemsstaten. I förordningen konstateras vidare att stöd av mindre betydelse anses ha beviljats vid den tidpunkt då företaget får laglig rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning. I denna proposition utgör ett kalenderår skatteår för de skattskyldiga som är berättigade

till partiell skattefrihet för inkomster av virkesförsäljning, skattefrihet för inkomster av försäljning av förstagallringsvirke och skatteavdrag. Beskattningen för skatteåret verkställs året efter skatteåret, dvs. under beskattningsåret, som avslutas med att beskattningen blir klar. Vid tillämpning av de minimis-förordningen på stöd som beviljas via beskattningen, inträder laglig rätt till stödet när beskattningen färdigställs. De minimis-stöd för det aktuella skatteåret som beviljas via beskattningen anses således ha blivit beviljat vid den tidpunkt då beskattningen för det aktuella skatteåret färdigställs under beskattningsåret.

De minimis-förordningen ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning, dvs. genomsynligt stöd. När det gäller stöd som beviljas via beskattningen förutsätter denna s.k. genomsynlighet att det anges ett stödtak som inte får överskridas för stöd som på de minimis-grunder beviljas via beskattningen och som har definierats som statligt stöd.

Det föreslås att en ny 43 c § ska fogas till inkomstskattelagen. Enligt den nya paragrafen ska beloppet av stöd enligt 43 a, 43 b och 55 § och som beviljas via beskattningen inte få överstiga 200 000 euro under skatteåret. Totalbeloppet av alla de minimis-stöd som stödmottagaren erhåller får inte heller överstiga 200 000 euro under skatteåret och de två föregående åren. Som beloppet av statligt stöd ska anses det belopp som utan stödåtgärder skulle ha fastställts som skattebelopp, och skillnaden i fråga om den faktiska fastställda skatten. Dessutom föreslås att som tidpunkt för beviljandet av stöd ska betraktas den tidpunkt då beskattningen blivit klar. På grund av den särskilda reglering av statligt stöd som tillämpas på lantbruksidkare föreslås bli bestämt att de minimis-grundat stöd som den som idkar verksamhet av detta slag har beviljats för annat än jordbruk inte ska få överstiga 192 500 euro under skatteåret och de två föregående skatteåren.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av 43 c § kommer att utfärdas genom förordning av finansministeriet.

3.6 Förhållandet mellan statligt stöd som beviljas som de minimis-grundat stöd och stöd som beviljas enligt lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk

Enligt de minimis-förordningen ska de minimis-stöd inte kumuleras med andra statliga stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall genom en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Med stödnivå avses det maximala stödbeloppet i förhållande till de godkända kostnaderna.

Lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk (544/2007) stiftades den 11 maj 2007. Lagen träder i kraft vid en tidpunkt som anges genom förordning. Den nuvarande lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) kommer att tillämpas tills den nya lagen träder i kraft.

Det stödsystem som omfattar lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk har underrättats kommissionen om i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget. Kommissionen har genom beslut nr K(2008) 460 i ärendet Statligt stöd nr N 130a/2007, stöd till skogsbruket, och genom beslut nr K(2007) 6084 i ärendet Statligt stöd N 130b/2007, förlängning av stödordning N 469/2007, stöd till flisning av energivirke, godkänt de nämnda stödåtgärderna.

I 10 § i den nya lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk finns bestämmelser om stöd för vård av ungskog. Vård av ungskog handlar om röjning och gallring av plantbestånd, avlägsnande och gallring av lågskärm på ett skogsområde samt gallring av unga gallringsskogar. I 14 och 15 § finns bestämmelser om stöd för uttag och flisning av energived. Energived, i fråga om vilken uttag och flisning stöds enligt lagen, uppkommer i samband med vård av plantbestånd och avverkning i ung gallringsskog.

Om partiell eller fullständig skattefrihet enligt denna lag beviljas för inkomster av virkesförsäljning vid avverkning på ett skogsområde och om det för avverkningskostnaderna dessutom kan erhållas ovan nämnda stöd enligt lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk, kan följden bli en sådan ku-

mulering av stöd som nämns ovan så att den tillåtna stödnivån ska överstigas.

Om även de sist nämnda stödåtgärderna omfattas de minimis-regleringen kan det vara möjligt att undvika kumulering av stöd som ovan. I så fall är det oftast möjligt för skogsägaren att erhålla både skattelättnad och de nämnda stöden enligt lagen om finansiering av ett hållbart skogsbruk på grund av avverkning på ett skogsområde under förutsättning att maximibeloppet av alla de minimis-stöd som skogsägaren erhållit inte överstiger 200 000 euro under tre skatteår. I praktiken har detta alternativ konstaterats som ändamålsenligaste. Maximibeloppet av de minimis-stöd, 200 000 euro under tre skatteår, kan i praktiken överstiga endast för några skattskyldigas del, närmast samfällda skogar. Det möjliga behovet att ändra samfällda skogarnas beskattningsstatus ska utredas separat.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser av den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning och den temporära skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke

Enligt de beräkningar som presenterats och enligt den nuvarande produktionsnivån rör sig skogsindustrins årliga råvarubehov kring 70 miljoner kubikmeter. De inhemska marknadsavverkningarna ger årligen ca 50 miljoner kubikmeter råvirke. Införandet av ryska exporttullar innebär att den inhemska avverkningen måste utökas med ca 10—15 miljoner kubikmeter för att skogsindustrins behov av råvaror ska kunna tillgodoses. Enligt de beräkningar som presenterats tillåter de hållbara avverkningsmöjligheterna årliga marknadsavverkningar motsvarande 70 miljoner kubikmeter.

Enligt de statistiska uppgifterna för beskattningen för 2006 uppgick de fysiska personernas och beskattningssammanslutningarnas nettoinkomster av skogsbruk till sammanlagt ca 716 miljoner euro. År 2006 uppgick de privata skogsägarnas bruttorotpriser till totalt ca 1,37 miljarder euro, och beloppet av beskattningsbara inkomster som fastställs

utifrån detta har uppgått till nämnda 716 miljoner euro och beloppet av inkomstskatt till ca 200 miljoner euro. År 2007 uppgick bruttorotpriserna till totalt ca 2,2 miljarder euro, och det belopp av nettokapitalinkomster av skogsbruk som fastställs utifrån detta kommer att uppgå till ca 1,4 miljarder euro och skattebeloppet till ca 390 miljoner euro.

Den temporära, partiella skattefriheten för inkomst av virkesförsäljning beräknas öka virkesförsäljningen. År 2008 beräknas virkesförsäljningen minska något från år 2007. Inkomster av virkesförsäljning som år 2008 ska beskattas till fullt belopp enligt 28 procent inflyter på basis av avtal om virkesförsäljning som ingåtts före den 1 april 2008, år 2007 och även under tidigare år. Inkomster av virkesförsäljning på basis av avtal om virkesförsäljning som ingåtts efter ingången av april 2008 omfattas av den partiella skattefriheten, varvid 50 procent av inkomsterna av virkesförsäljningen är skattefri inkomst. Det beräknas att knappa hälften av dessa inkomster av virkesförsäljning kommer att inflyta 2008. Utifrån de nämnda antagandena och på basis av de genomsnittliga virkespriserna 2007 beräknas de förlorade skatteinkomsterna 2008 röra sig kring några tiotals miljoner euro.

På basis av de avtal om virkesförsäljning som ingås 2009 kommer hälften av inkomsterna av virkesförsäljning som erhålls 2009 och 2010 att vara skattefri inkomst. På basis av de avtal om virkesförsäljning som ingås 2010 kommer 25 procent av inkomsterna av virkesförsäljning som erhålls 2010 och 2011 att vara skattefri inkomst. Också när det gäller inkomsterna på basis av avtal om virkesförsäljning som ingåtts 2008 och 2009 kommer 25 procent att vara skattefri inkomst, om priset har betalats 2011. År 2009 beräknas skattelättnaden öka virkesförsäljningarna med ungefär en tredjedel. Antagligen kommer köparna att försöka se till att säljaren under 2009 och 2010, senast före utgången av 2010, får den köpesumma som ska betalas på basis av de avtal om virkesförsäljning som ingåtts 2008 och 2009 och som omfattas av skattelättnaden på 50 procent. På dessa grunder beräknas de förlorade skatteintäkterna för 2009 uppgå till ca 100 miljoner euro. Skattelättnaden beräknas öka virkesförsäljningen

med ungefär en fjärdedel också år 2010. De förlorade skatteintäkterna beräknas uppgå till ca 70 miljoner euro år 2010 och till ca 50 miljoner euro år 2011. Efter det att perioden för skattelättnaden har upphört beräknas inkomsterna av virkesförsäljning och på motsvarande sätt skatterna på dem i flera års tid hållas på en lägre nivå än för närvarande.

I 13 § i lagen om skatteredovisning (532/1998) bestäms om grunderna för beräkning av utdelningen av samfundsskatten till de enskilda kommunerna och församlingarna. I 3 mom. bestäms om grunderna för fastställande av skogsskatteandelen så att den årliga skogsskatteandelen av samfundsskatten räknas ut på basis av förändringen i bruttorotprisinkomsterna. Den partiella skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning och den skattefrihet för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke som föreslås i denna proposition beräknas öka bruttorotprisinkomsterna. Till följd av det kommer kommunernas andel av skogsskatten i samfundsskatten att öka något och utdelningen på basis av företagsverksamhet att minska. Skattelindringen för inkomster av virkesförsäljning kommer alltså i viss mån att gynna skogsdominerade kommuner i form av en återspeglingsseffekt.

Enligt Skogsforskningsinstitutets uppgifter har förstagallringsavverkningarnas andel av det årliga totala avverkningensinflödet rört sig kring 13 procent, dvs. ungefär 5—5,5 miljoner kubikmeter per år. Det har beräknats att ca 10 000 förstagallringsavverkningar kommer att omfattas av skattefriheten. De förlorade skatteinkomsterna till följd av skattefriheten för inkomster av försäljning av förstagallringsvirke kan beräknas uppgå till ca 3—4 miljoner euro.

Införandet av de föreslagna temporära skattelättnaderna för inkomst av virkesförsäljning och reformen av skogsavdraget kommer att medföra betydande mängder merarbete och administrativa kostnader för Skatteförvaltningen. Merarbete kommer att föräntas av extra behov av kundspecifika skattekorrigeringar, ett växande behov av kundtjänst och rådgivning, behövliga ändringar i datasystem och grundläggande övervakning av avdragsbegränsningarna i fråga om utgifterna för inkomsterna av virkesförsäljning. De föreslagna ändringarna försvårar också produktivi-

tetsutvecklingen inom Skatteförvaltningen. Avsikten är att nödvändiga merarbete ska skötas med de nuvarande resurserna.

4.2 Ekonomiska konsekvenser av skogsavdraget

År 2006 yrkade 7 904 skattskyldiga på skatteavdrag till ett sammanlagt belopp av drygt 55,7 miljoner euro. År 2007 ingicks betydligt mer virkesaffärer än 2006. År 2007 yrkade 11 939 skattskyldiga på skogsavdrag till ett sammanlagt belopp av 106,8 miljoner euro.

Förslaget att ändra skogsavdraget så att det specificeras för varje skattskyldig och höjningen av avdragstaket för varje skatteår från 40 till 60 procent medför inte någon ny avdragsrätt. Ändringarna kommer bara att påskynda användningen av skogsavdragen. I många fall kommer alla skogsavdrag till och med att användas på en och samma gång. När det använda skogsavdraget beaktas i beskattningen av överlåtelsevinsten kommer följden närmast att bli att beloppet av avdragsgilla överlåtelseförluster minskar och skatteinkomsterna ökar något. Verkningarna är dock mycket små, eftersom bara några få av dessa fastigheter som haft grund för skogsavdrag byter ägare mot vederlag efter det att skogsavdraget har använts.

När avdraget för skogsfastigheter höjs från 50 till 60 procent uppkommer det en ny grund för skogsavdrag. En höjning av beloppet av skogsavdrag från 50 procent till 60 procent av anskaffningsutgiften för skog innebär att extra avdrag på 10 procentenheter också för kapitalinkomster av skogsbruk från de fastigheter där avdraget redan har använts med stöd av de tidigare bestämmelserna. Beloppet av det extra avdraget är betydande eftersom det får göras på basis av anskaffningsutgiften för all skog som förvärvats mot vederlag efter ingången av 1993. Till denna del är den årliga ökningen av avdraget minst av samma klass som höjningen av grunden för avdrag i samband med nya virkesaffärer.

De ovan nämnda faktorerna kan beräknas utöka grunden för skogsavdrag betydligt, men i bedömningen bör hänsyn tas till att användningen av skogsavdraget fördelas på flera år. Dessutom medför de förslagna skatte-

lättnaderna för inkomsterna av virkesförsäljning att den nämnda utökningen av avdragsgrunden inte kan nyttiggöras fullt ut under den tid de nämnda skattelättnaderna för inkomst av virkesförsäljning tillämpas. Den nya grunden för avdrag och höjningen av den gamla grunden för avdrag kan beräknas innebära årliga skatteintäktsförluster till ett belopp av ca 20 miljoner euro. När hänsyn dessutom tas till verkningarna av de föreslagna skattelättnaderna för inkomsterna av virkesförsäljning kan det årliga beloppet av förlorade skatteintäkter beräknas uppgå till ca 10 miljoner euro år 2008 och 2009. Åren 2010 och 2011 kan beloppet av skatteintäktsförlusterna beräknas uppgå till ca 15 miljoner euro per år.

4.3 Ekonomiska konsekvenser av införandet av regleringen av stöd av mindre betydelse

Också ordnandet av kontroll av de maximala stödbelopp som förutsätts enligt regleringen av de minimis-stöd har ekonomiska konsekvenser. Om stödet övervakas genom ett centralregister över de minimis-stöd i enlighet med artikel 3.2 i de minimis-förordningen, uppkommer det kostnader på grund av att registret upprättas och förs. Dessutom får Skatteförvaltningen administrativa kostnader till följd av att stöd som betraktas som de minimis-stöd ska anmälas till registret och till följd av att datasystemen måste ändras. Om övervakningen ordnas genom ett kontrollförfarande som avses i artikel 3.1 i de minimis-förordningen, medför också det kostnader för själva stödmottagarna och administrativa kostnader för Skatteförvaltningen.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts hos jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Centralhandelskammaren, Koneyrittäjien Liitto ry, Jord- och skogsbruksproducenternas Centralförbund (MTK), Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio, Skogsforskningsinstitutet Metla, Skogs-

industrin rf, Träenergi rf, Företagarna i Finland rf, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Propositionen har behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

7 Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen ska meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som behövs i årsanmälan när det gäller inkomster av virkesförsäljning 2009—2011.

8 Ikraftträdande

Den partiella skattefriheten ska tillämpas på köp som har ingåtts den 1 april 2008 eller därefter, dock senast den 31 december 2010 och där den avtalsenliga inkomsten av virkesförsäljning har erhållits senast den 31 december 2011.

Skattefriheten för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke ska tillämpas på virkesförsäljning där köpet har ingåtts den 1 april 2008 eller därefter, dock senast den 31 augusti 2008, och där den avtalsenliga inkomsten av virkesförsäljning har erhållits senast den 31 december 2009.

Bestämmelserna om skogsavdrag i 55 § 2 och 3 mom. ska tillämpas första gången vid beskattningen för 2008.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 47 § 2 mom.,
ändras 55 § 2 och 3 mom. och 111 § 1 mom. samt
fogas till 46 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1502/1993 och 728/2004, ett nytt
 8 mom. och till lagen temporärt nya 43 a, 43 b och 43 c § som följer:

43 a §

Temporär skattefrihet för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke

Med avvikelse från 43 § 1 mom. är inte inkomsten av försäljning av förstagallringsvirke för fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfällda skogar skattelikt kapitalinkomst av skogsbruk, om

1) avverkningen har gällt skog där trädbeståndets medeldiameter före avverkningen på 1,3 meters höjd ovanför markytan är högst 16 centimeter (*område för förstagallringsavverkning*),

2) det avverkningsavtal eller avtal om virkesleverans som gäller ett område för förstagallringsavverkning har ingåtts under tiden den 1 april—31 augusti 2008 och det avtalsenliga priset har betalats under tiden den 1 april 2008—31 december 2009, och

3) skogsägaren vid sin beskattning framställer yrkande på skattefrihet som gäller inkomster av försäljning av förstagallringsvirke, innan beskattningen har slutförts.

De utgifter som hänför sig till skattefria inkomster av försäljning av förstagallringsvirke är inte avdragsgilla vid beskattningen. Om en utgift redan har dragits av vid en tidigare beskattning, betraktas ett belopp motsvarande den icke-avdragsgilla andelen som skatte-

pliktig inkomst för det skatteår då inkomsten erhöles.

43 b §

Temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning

Med avvikelse från 43 § 1 mom. och om 43 a § inte tillämpas på inkomsten av virkesförsäljning, är inkomsten av virkesförsäljning från skog för fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfällda skogar skattepliktig kapitalinkomst som följer:

1) av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 är 50 procent av det pris som erhålls under tiden den 1 april 2008—31 december 2010 skattepliktig kapitalinkomst,

2) av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 är 75 procent av det pris som erhålls under tiden den 1 januari—31 december 2011 skattepliktig kapitalinkomst, och

3) av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 är 75 pro-

cent av det pris som erhålls under tiden den 1 januari 2010—31 december 2011 skattepliktig kapitalinkomst.

Av utgifterna för förvärvande av den inkomst av virkesförsäljning som avses i 1 mom. 1 punkten är 50 procent avdragsgilla vid beskattningen och av utgifterna enligt 2 och 3 punkten är 75 procent avdragsgilla. Om en utgift redan har dragits av vid en tidigare beskattning, betraktas ett belopp motsvarande den icke-avdragsgilla andelen som skattepliktig inkomst för det skatteår då inkomsten erhöles.

Som utgifter enligt 2 mom. betraktas bland annat

- 1) utgifter för avverkning och drivning,
- 2) utgifter för att göra skogsområdet avverkningsdugligt och
- 3) resekostnader mellan bostaden och skogsområdet med anledning av förvärvande av inkomst av virkesförsäljning.

43 c §

Tillämpning av kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse

På stöd enligt 43 a, 43 b och 55 § tillämpas kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse, nedan de minimis-förordningen. Beloppet av statligt stöd via beskattningen får inte överstiga 200 000 euro under skatteåret. Totalbeloppet av alla de minimis-stöd som stödmottagaren erhåller får inte överstiga 200 000 euro under skatteåret och de två föregående åren.

Till skillnad från 1 mom. får stödbeloppet enligt 1 mom. för skattskyldiga som under skatteåret eller under de två föregående skatteåren haft inkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk inte överstiga 192 500 euro under skatteåret och de två föregående åren.

Som tidpunkt för beviljandet av stöd betraktas den tidpunkt då beskattningen blivit klar. Som beloppet av statligt stöd anses det belopp som utan stödatgärder skulle ha fastställts som skattebelopp, och skillnaden i fråga om den faktiska fastställda skatten.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna paragraf utfärdas vid behov genom förordning av finansministeriet.

46 §

Uträkning av överlåtelsevinster

Vid uträkning av överlåtelsevinsten för skog ska till överlåtelsevinsten läggas beloppet av skogsavdrag som har gjorts med stöd av 55 §, dock högst ett belopp som motsvarar 60 procent av anskaffningsutgiften för skogen.

55 §

Skogsavdrag

Skogsavdraget utgör högst 60 procent av den skattepliktiga kapitalinkomst av skogsbruk som den skattskyldige under skatteåret har förvärvat från skogar som berättigar till skogsavdrag. Summan av de skogsavdrag som den skattskyldige har gjort för skatteåret och för tidigare skatteår, minskad med det belopp som med stöd av 46 § 8 mom. har lagts till den skattepliktiga överlåtelsevinsten för skog får inte överstiga 60 procent av de sammanräknade anskaffningsutgifterna för de skogar som den skattskyldige äger vid utgången av skatteåret och som berättigar till skogsavdrag.

Som anskaffningsutgift för skogen anses skogens andel av anskaffningsutgiften för fastigheten. Om äganderätten till fastigheten överläts vidare vederlagsfritt, har den skattskyldige samma rätt att göra skogsavdrag som den föregående ägaren skulle ha haft. Om en del av de fastigheter som överlåtaren äger överläts vederlagsfritt, motsvarar beloppet av den överförda skogsavdragsrätten den proportionella andel som anskaffningsutgiften för den skog som förvärvet gäller utgör av de totala anskaffningsutgifterna som ligger till grund för överlåtarens skogsavdrag.

111 §

Utgiftsreservering från kapitalinkomst av skogsbruk

Fysiska personer, dödsbon och av sådana bildade beskattningssammanslutningar samt samfällda förmåner behöver inte såsom inkomst under skatteåret räkna en del av den skattepliktiga kapitalinkomst av skogsbruk som de fått från en fastighet som ska betraktas såsom en gårdsbruksenhet och användas för att täcka utgifterna för förvärvande av kapitalinkomsten av skogsbruket (*utgiftsreservering*). Någon utgiftsreservering beviljas dock inte om skogen hänför sig till när-

ingsverksamhet. Utgiftsreserveringens maximibelopp är 15 procent av den skattepliktiga kapitalinkomsten av skogsbruket efter att skogsavdraget har gjorts.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den till lagen temporärt fogade 43 a § gäller till och med den 31 december 2009. De till lagen temporärt fogade 43 b § 1 mom. och 43 c § gäller till och med den 31 december 2011 samt 43 b § 2 och 3 mom. till och med den 31 december 2013.

Bestämmelserna i 55 § 2 och 3 mom. tillämpas första gången vid beskattningen för 2008.

2.

Lag**om temporär ändring av 7 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas temporärt till 7 § i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978), sådan paragrafen lyder i lag 1226/2006, nya 2 och 3 mom. som följer:

7 §

Med avvikelse från 1 mom. 3 punkten uppbärs inte källskatt på en begränsat skattskyldig fysisk persons inkomst av virkesförsäljning, om inkomsten har erhållits av förstagallringsavverkning som uppfyller villkoren enligt 43 a § 1 mom. 1 och 2 punkten i inkomstskattelagen.

Med avvikelse från 1 mom. 3 punkten utgör källskatten på den inkomst av virkesförsäljning som avses i 43 b § i inkomstskattelagen

1) 10 procent av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 de-

cember 2009 och erhålls under tiden den 1 april 2008—31 december 2010,

1) 15 procent av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som avses i 1 punkten och erhålls under tiden den 1 januari—31 december 2011, och

3) 15 procent av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 och erhålls under tiden den 1 januari 2010—31 december 2011.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 7 § 2 mom. gäller till och med den 31 december 2009 och 3 mom. till och med den 31 december 2011.

3.

Lag**om ändring av 51 a § i lagen om beskattning av näringsverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 51 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1539/1992, som följer:

51 a §

Såsom anskaffningsutgift för tillgångar som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till näringsverksamhetens förvärvskälla betraktas den vid beskattningen icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften eller det högre belopp som ska betraktas såsom skattepliktigt överlåtelsepris vid den andra förvärvskällan. Som anskaffningsutgift för virke som den skattskyldige ur egen skog

har överfört till sin näringsverksamhet betraktas det gängse värdet. Såsom anskaffningsutgift för skog som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till näringsverksamhetens förvärvskälla betraktas anskaffningsutgiften för skogen eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 6 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen för gårdsbruk av den 15 december 1967 (543/1967) 6 § 1 mom.
 12 punkten, sådan den lyder i lag 1541/1992, som följer:

<p style="text-align: center;">6 §</p> <p>Ovan i 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande är bland andra:</p> <p>-----</p> <p>12) den vid beskattningen icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendom som den skattskyldige har överfört till jordbruket från någon annan förvärvskälla eller det högre belopp som i en sådan förvärvskäl-</p>	<p>la har betraktats som skattepliktigt överlåtelsepris, dock så att såsom anskaffningsutgift för skog som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till jordbruket betraktas anskaffningsutgiften för skogen eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris, samt</p> <p>-----</p> <p style="text-align: right;">Denna lag träder i kraft den 20 .</p>
--	---

Helsingfors den 28 november 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

1.

Lag**om ändring och temporär ändring av inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 47 § 2 mom.,
ändras 55 § 2 och 3 mom. och 111 § 1 mom. samt
fogas till 46 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1502/1993 och 728/2004, ett nytt
8 mom. och till lagen temporärt nya 43 a, 43 b och 43 c § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

43 a §

Temporär skattefrihet för inkomst av försäljning av förstagallringsvirke

Med avvikelse från 43 § 1 mom. är inte inkomsten av försäljning av förstagallringsvirke för fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfällda skogar skattepliktig kapitalinkomst av skogsbruk, om

1) avverkningen har gällt skog där trädbeståndets medeldiameter före avverkningen på 1,3 meters höjd ovanför markytan är högst 16 centimeter (område för förstagallringsavverkning),

2) det avverkningsavtal eller avtal om virkesleverans som gäller ett område för förstagallringsavverkning har ingåtts under tiden den 1 april—31 augusti 2008 och det avtalsenliga priset har betalats under tiden den 1 april 2008—31 december 2009, och

3) skogsägaren vid sin beskattning framställer yrkande på skattefrihet som gäller inkomster av försäljning av förstagallringsvirke, innan beskattningen har slutförts.

De utgifter som hänför sig till skattefria inkomster av försäljning av förstagallringsvirke är inte avdragsgilla vid beskattningen. Om en utgift redan har dragits av vid en tidigare beskattning, betraktas ett belopp motsvarande den icke-avdragsgilla andelen som skattepliktig inkomst för det skatteår då inkomsten erhöles.

43 b §

Temporär, partiell skattefrihet för inkomst av virkesförsäljning

Med avvikelse från 43 § 1 mom. och om 43 a § inte tillämpas på inkomsten av virkesförsäljning, är inkomsten av virkesförsäljning från skog för fysiska personer, dödsbon, beskattningssammanslutningar och samfälliga skogar skattepliktig kapitalinkomst som följer:

1) av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 är 50 procent av det pris som erhålls under tiden den 1 april 2008—31 december 2010 skattepliktig kapitalinkomst,

2) av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 är 75 procent av det pris som erhålls under tiden den 1 januari—31 december 2011 skattepliktig kapitalinkomst, och

3) av inkomsten av virkesförsäljning som baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 är 75 procent av det pris som erhålls under tiden den 1 januari 2010—31 december 2011 skattepliktig kapitalinkomst.

Av utgifterna för förvärvande av den inkomst av virkesförsäljning som avses i 1 mom. 1 punkten är 50 procent avdragsgilla vid beskattningen och av utgifterna enligt 2 och 3 punkten är 75 procent avdragsgilla. Om en utgift redan har dragits av vid en tidigare beskattning, betraktas ett belopp motsvarande den icke-avdragsgilla andelen som skattepliktig inkomst för det skatteår då inkomsten erhöles.

Som utgifter enligt 2 mom. betraktas bland annat

- 1) utgifter för avverkning och drivning,
- 2) utgifter för att göra skogsområdet avverkningsdugligt och
- 3) resekostnader mellan bostaden och skogsområdet med anledning av förvärvande av inkomst av virkesförsäljning.

43 c §

**Tillämpning av kommissionens förordning
om stöd av mindre betydelse**

På stöd enligt 43 a, 43 b och 55 § tillämpas kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse, nedan de minimis-förordningen. Beloppet av statligt stöd via beskattningen får inte överstiga 200 000 euro under sakteåret. Totalbeloppet av alla de minimis-stöd som stödmottagaren erhåller får inte överstiga 200 000 euro under skatteåret och de två föregående åren.

Till skillnad från 1 mom. får stödbeloppet enligt 1 mom. för skattskyldiga som under skatteåret eller under de två föregående skatteåren haft inkomster som beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk inte överstiga 192 500 euro under skatteåret och de två föregående åren.

Som tidpunkt för beviljandet av stöd betraktas den tidpunkt då beskattningen blivit klar. Som beloppet av statligt stöd anses det belopp som utan stödåtgärder skulle ha fastställts som skattebelopp, och skillnaden i fråga om den faktiska fastställda skatten.

Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna paragraf utfärdas vid behov genom förordning av finansministeriet.

46 §

Uträkning av överlåtelsevinster

46 §

Uträkning av överlåtelsevinster

Vid uträkning av överlåtelsevinsten för skog ska till överlåtelsevinsten läggas beloppet av skogsavdrag som har gjorts med stöd av 55 §, dock högst ett belopp som motsvarar 60 procent av anskaffningsutgiften för skogen.

47 §

Särskilda stadganden om uträkning av anskaffningsutgiften för egendom

Vid uträkning av överlåtelsevinsten för skog skall från anskaffningsutgiften dras av beloppet av skogsavdrag som har gjorts med stöd av 55 §.

55 §

Skogsavdrag

 Skogsavdraget utgör högst 40 procent av den kapitalinkomst av skogsbruk som den skattskyldige under skatteåret har förvärvat från skog som berättigar till skogsavdrag. Den skattskyldige har rätt att under sin ägar-tid göra skogsavdrag för högst 50 procent av anskaffningsutgiften för skogen.

Som anskaffningsutgift för skogen anses skogens andel av anskaffningsutgiften för fastigheten. Om äganderätten till fastigheten överlåts vidare vederlagsfritt, har den skattskyldige samma rätt att göra skogsavdrag som den föregående ägaren skulle ha haft.

47 §

Särskilda stadganden om uträkning av anskaffningsutgiften för egendom

 (2 mom. upphävs)

55 §

Skogsavdrag

 Skogsavdraget utgör högst 60 procent av den *skattepliktiga* kapitalinkomst av skogsbruk som den skattskyldige under skatteåret har förvärvat från *skogar* som berättigar till skogsavdrag. *Summan av de skogsavdrag som den skattskyldige har gjort för skatteåret och för tidigare skatteår, minskad det belopp som med stöd av 46 § 8 mom. har lagts till den skattepliktiga överlåtelsevinsten för skog får inte överstiga 60 procent av de sammanräknade anskaffningsutgifterna för de skogar som den skattskyldige äger vid utgången av skatteåret och som berättigar till skogsavdrag.*

Som anskaffningsutgift för skogen anses skogens andel av anskaffningsutgiften för fastigheten. Om äganderätten till fastigheten överlåts vidare vederlagsfritt, har den skattskyldige samma rätt att göra skogsavdrag som den föregående ägaren skulle ha haft. *Om en del av de fastigheter som överlåtaren äger överlåts vederlagsfritt, motsvarar beloppet av den överförda skogsavdragsrätten den proportionella andel som anskaffningsutgiften för den skog som förvärvet gäller utgör av de totala anskaffningsutgifterna som ligger till grund för överlåtarens skogsavdrag.*

111 §

Utgiftsreservering från kapitalinkomst av skogsbruk

Fysiska personer, dödsbon och av sådana bildade beskattningssammanslutningar samt samfällda förmåner behöver inte såsom inkomst under skatteåret räkna en del av den kapitalinkomst av skogsbruk som de fått från en fastighet som skall betraktas såsom en gårdsbruksenhet och använda den för att täcka utgifterna för förvärvande av kapitalinkomsten av skogsbruket (*utgiftsreservering*). Någon utgiftsreservering beviljas dock inte om skogen hänför sig till näringsverksamhet. Utgiftsreserveringens maximibelopp är 15 procent av kapitalinkomsten av skogsbruket efter att skogsavdraget har gjorts.

111 §

Utgiftsreservering från kapitalinkomst av skogsbruk

Fysiska personer, dödsbon och av sådana bildade beskattningssammanslutningar samt samfällda förmåner behöver inte såsom inkomst under skatteåret räkna en del av den *skattepliktiga* kapitalinkomst av skogsbruk som de fått från en fastighet som ska betraktas såsom en gårdsbruksenhet och använda den för att täcka utgifterna för förvärvande av kapitalinkomsten av skogsbruket (*utgiftsreservering*). Någon utgiftsreservering beviljas dock inte om skogen hänför sig till näringsverksamhet. Utgiftsreserveringens maximibelopp är 15 procent av *den skattepliktiga* kapitalinkomsten av skogsbruket efter att skogsavdraget har gjorts.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Den till lagen temporärt fogade 43 a §
gäller till och med den 31 december 2009.
De till lagen temporärt fogade 43 b § 1 mom.
och 43 c § till och med den 31 december
2011 samt 43 b § 2 och 3 mom. till och med
den 31 december 2013.
Bestämmelserna i 55 § 2 och 3 mom. till-
lämpas första gången vid beskattningen för
2008.*

3.

Lag

om ändring av 51 a § i lagen om beskattning av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 51 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 1539/1992, som följer:

Gällande lydelse

51 a §

Föreslagen lydelse

51 a §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Såsom anskaffningsutgift för tillgångar som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till näringsverksamhetens förvärvskälla betraktas den vid beskattningen icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften eller det högre belopp som skall betraktas såsom skattepliktigt överlåtelsepris vid den andra förvärvskällan. Som anskaffningsutgift för virke som den skattskyldige ur egen skog har överfört till sin näringsverksamhet betraktas det gängse värdet.

Såsom anskaffningsutgift för tillgångar som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till näringsverksamhetens förvärvskälla betraktas den vid beskattningen icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften eller det högre belopp som ska betraktas såsom skattepliktigt överlåtelsepris vid den andra förvärvskällan. Som anskaffningsutgift för virke som den skattskyldige ur egen skog har överfört till sin näringsverksamhet betraktas det gängse värdet. *Såsom anskaffningsutgift för skog som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till näringsverksamhetens förvärvskälla betraktas anskaffningsutgiften för skogen eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 6 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen för gårdsbruk av den 15 december 1967 (543/1967) 6 § 1 mom. 12 punkten, sådan den lyder i lag 1541/1992, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

I 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande är bland andra:

12) den vid beskattningen icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendom som den skattskyldige har överfört till jordbruket från någon annan förvärvskälla eller det högre belopp som i en sådan förvärvskälla har betraktats som skattepliktigt överlåtelsepris; samt

6 §

Ovan i 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande är bland andra:

12) den vid beskattningen icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för egendom som den skattskyldige har överfört till jordbruket från någon annan förvärvskälla eller det högre belopp som i en sådan förvärvskälla har betraktats som skattepliktigt överlåtelsepris, *dock så att såsom anskaffningsutgift för skog som den skattskyldige har överfört från en förvärvskälla till jordbruket betraktas anskaffningsutgiften för skogen eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris, samt*

34
Gällande lydelse

RP 206/2008 rd
Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den _____ *20* .

Statsrådets förordning

om temporär ändring av 15 § i förordningen om förskottsuppbörd

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *fogas* temporärt till 15 § i förordningen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1124/1996), sådan paragrafen lyder i lag 1351/1992, ett nytt 5 mom. som följer:

15 §

Förskottsinnehållningens storlek i vissa fall

När 43 b § i inkomstskattelagen (1535/1992) tillämpas gäller med avvikelse från 2 mom. att förskottsinnehållningen på inkomster av virkesförsäljning som överstiger 100 euro är

1) 10 procent för rotförsäljning och 7 procent för leverans- och kontantförsäljning, om betalningen baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 och erläggs under tiden den 1 januari 2009—31 december 2010,

2) 15 procent för rotförsäljning och 10 procent för leverans- och kontantförsäljning, om

betalningen baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 april 2008—31 december 2009 och erläggs under tiden den 1 januari—31 december 2011, samt

3) 15 procent för rotförsäljning och 10 procent för leverans- och kontantförsäljning, om betalningen baserar sig på ett köp som ingåtts under tiden den 1 januari—31 december 2010 och betalas under tiden den 1 januari—31 december 2011.

Denna förordning träder i kraft den 2008 och gäller till och med den 31 december 2011.

Förordningen tillämpas första gången på förskottsinnehållningen för 2009.